

॥ श्रीः ॥

पंडित मुनिश्री घामिलालजी महाराज विरचित

श्लोक चतुष्टयम्

पृथोऽत्र गाममुनिर्मुनितायेवाहः,

गोपाल देशतन्त्रस्य यदाग मास्मि ।

गाममुने निधि स्वयम्भवसोमिनेऽहम्, (विक्रम संवत्-१८७०)

गामिहवत्तुनवदाऽस्मि कष्ट देवता ॥१॥

इह मया यदाग मास्मि मुनितायेवाहः,

होमार्थं मुनिपुत्रस्य निधये ।

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि, (विक्रम संवत् १८७०)

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि ॥२॥

अहं ह्यामिहवत्तुनवदाऽस्मि, (विक्रम संवत् १८७०)

तं तं यदाग मास्मि मुनिपुत्रस्य निधये ।

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि, (विक्रम संवत् १८७०)

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि ॥३॥

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि मुनिपुत्रस्य निधये,

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि, (विक्रम संवत् १८७०)

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि, (विक्रम संवत् १८७०)

महद्दुष्टं तं तं यदाग मास्मि ॥४॥

બીજી આવૃત્તિ અંગે બે બોલ

આજના કુશમાં જ્યાં જુવે ત્યાં ચારે બાજુ ડિંસા, ચોરી, ડુંગચાર, શુદ્ધા અને દર્પાના જ બજારો વાગે છે. અને તેના જ પરિણામે જન્મતમાં વિદ્યાન, ધન, સુતા કે મોજશોખના સાધનો રધવા છતાં પણ અસાંતિ અસાંતિ ને અસાંતિજ નગરે પડે છે. આવા સમયમાં સંત મહાત્માઓના જીવન ઉપયોગી ચરિત્રો જો જનતાની સામે રજુ કરવામાં આવે તો તેને ખ્યાલ રહે કે સાચું જીવન આ જ છે. અને આનંદ પણ નિર્દોષ અને કુદસ્તી જીવનમાં જ છે તેને એમ પણ લાગે કે મને તેટલી ધમાલ કરીશું મને તેટલા પડકાર બનાવીશું કે મને તેટલો ધન સંચય કરીશું તો પણ આપણે નબળા આવીને મરણ કરી શકવાના નથી. એ પ્રકારનું બાન જગતનું જેને થય એજ હેતુથી સંત મહાત્માઓના જીવન ચરિત્રો જનતાના સમક્ષ રજુ કરવામાં આવે છે અને પણ એજ અશક્યની અશક્યી અશક્યતાને દર્શાવતું જીવન ચરિત્ર રજુ કરવામાં આવ્યું છે તેમજ જનતાને પ્રેરણાના સાધુ વગેરેના નેમના જીવનમાં પ્રેરણા મળે તો તેની જીવન કુદસ્તી કરવામાં જ હિચ્છના જનતા જીવનમાં. અર્થાત્ સદુકે શાન્તકુલ જાતે રહ્યા હતા તે જનતા જીવન ચરિત્રે જનતાને આપે શોભે હતા.

તેમજ પ્રેરણાનિહીત હતા અને તેમના વિચારો જાણનારો જનતાને સંપ્રેરણા તરફ લઈ જાય છે તે સમયના પણ વર્તી. અને એ પ્રસંગે આપણે જુઓ કે જુઓ તે જ સમયના આજના અજાણ વખતની વાત છે કે જનતાને જીવનમાં અજાણ મરેડે જાતે હોડીમાં સ્થિત રાખે હતા અને તેમના અવસ્થા હતા. તે વખતે અમદાવાદથી પાતાલજી જઈ માટે એક સંચલોને તે સંધ્યા ૦૦ વિડેન અને સંકેતરૂપે પાતાલજી પાતાલજી સંધ્ય કરેને જાતે સંકેતરૂપે પાતાલજી પાતાલજી પાતાલજી અપે મુકામ મોકલે.

વખતે તે યનિયાઓને કોઈકે સમાચાર આપ્યા કે આ આમમાં સ્થા-
નન સંપ્રદાયના સાધુ પૂજ્યશ્રી અન્નરામરજી સ્વામી ત્રિનાજીમાન છે.
તેઓથી બધા શાસ્ત્રનાં જ્ઞાતા તથા સંસ્કૃત કાવ્યાના પ્રમુખવિદ્વાન
છે. યનિઓએ કહ્યું કે સ્થા. ના સાધુના શું વિદ્યા હતી. તેમણે
નિશ્ચય કર્યો કે આજો આપણે તેમની જરા મળત કાવી ન એક
નિશ્ચય કરીને તે યનિઓ પૂજ્યશ્રી પાસે આવ્યા. પૂજ્યશ્રીને તે
શાસ્ત્રીય જ્ઞાનની સાથે આધ્યાત્મિક જ્ઞાન પણ હતું તેથી તરત જ
તેમનો આશ્ચર્યમય અપા એવો-તે યનિઓ પોતાનો આશ્ચર્ય રજુ
કરી તે પહેલાં જ પૂજ્યશ્રીએ તેમની સાથે સંસ્કૃતમાં જ વાર્તાવાચ
કર કરી દીધી અને તે એટલી હદ સુધી કે ન્યાયતાઓની પંક્તિઓ
ઉપર અર્થાત્મક રીતે સંસ્કૃત કાવ્યામાં વકતવ્યની રજુઆત કરી
કરી દીધી.

યનિઓમાના કેટલાક જે ખાસ વિદ્યાને દત્તા તેમણે પૂજ્યશ્રી સાથે
વાર્તાવાચ કર્યો પણ એને એટલું નો સ્વીકારના જ મળ્યા કે આટલું
બધું, માત્રો તેના નાદિય તેમજ ન્યાય વગેરેનું તત્ત્વરથી જ્ઞાન
પૂજ્યશ્રીમાં હતું જ નહોતું કહ્યું. આમ તેમણે
પૂજ્યશ્રીના પક્ષમાં પ્રયત્ન કરીને ન્યાયી વિદ્યા શીધી. પૂજ્યશ્રી
જેટલા જ્ઞાન એવો પ્રતિભાસ પાવે દત્તા તેટલા જ નિહર પણ હતા.
તેમના નિ જ્ઞાન સાથે નીચેના વર્ણન ઉપરથી સૌ કોઈ સમજી શકશે
પૂજ્યશ્રી એક રમત યનથી એકરાર મને વિદ્યાર્થીને પોતાના
જ્ઞાન સાથે મળી શકે દત્તા તે રમત નીચે જડી અને જાણ
દેવ : મને અનેક જગથી જાણતો તે જમાનામાં જરૂર દત્તા
પૂજ્યશ્રી જરૂર જ નવા આજના ઠી રહ્યા દત્તા ત્યાં રમતામાં એ-
કે દેવ જ્ઞાનાથ એક દત્તા એ જાણ આજનારો સાધુએ કૃપાથી એ
એકે નેહી એકદમ યન, મળ્યા પૂજ્યશ્રી આવ્યા એટલે મદુએ
-દુ - ગુરુદેવ - મન મિત્ર બેઠો છે એ પણ જ્ઞાન તેમ નહ
-મે પણ કહીએ અને જાન પડે તો મદુએ પૂજ્યશ્રીએ ન્યાય

અવધાન આ મળે વધવા, એક પરામાર્થી બાળ વરુમા કેવળાન અને
 અનુભવિની પરાગિ કરતાં કરવાની ગત ૮ વર્ષ નહીં અને સત ૪,
 માનુષ્યેન શુભ દરેકમા સર્વ અને ત્યાસુતી શી પુણ્યે મળી પ્રાપ્તિ
 માંધે વિરંતર અવધાન કરાવો. સ્વામીજીના સુત્ર, ૫ સ્વમાન અને,
 તથા પ્રાપ્તિને લીધે અજ્ઞાનતા શી પુણ્યને એક વખત વળુ ફરીથી
 ન કિયવળા, વિદ્યુ જેવડ વખત જ્યાં સવા તેમ તમ અજ્ઞાનતાની
 પ્રીતિ અને ઉત્સાહમાં અજ્ઞાતાઓ વધારે થવા દેતો. ૭ વાસમા
 શાકાન્ન હવ્ય, અલ્પકાર, નાદિય, નાટક, ચંદ્ર, ૪૩, સંગ્રહ
 અને અવિરંતર માગી રીતે અવધાન કરવા કિયનાન ત્યાગમાં
 રાગિતા, દુઃખાગતિ, વિવરણ, આદિ વડલ્ય પ્રથિા અને અવધિ,
 અવધિના વડલ પ્રથિાના મધ્યે ત્યાગવતાર, મલાકાવતારિત અને,
 તથા કાવલનાકર (ગિત ત્યાગ)નો અર્થ અવધાન કરે એવું ન તદિ
 વળુ તની માધે માન્યગત, વેદાન અને ભૈદના કાર્યના પ્રથિા
 વળુ અનુજા મેળવે, તેમાના કેદમાન પૂતનો તા અજ્ઞાન મેળ
 ન જમવા તથા જેન, પ્રતે રકમજના કાવળી સમેતી કાવળી
 લીધેનહીના પૂતનામ કારના માન્યુ ૪, તેમાના કેમાન પ્રથિ: ઉપર
 ૫, અનુજા વળે કિંજળી વળુ કોવી ૭, સ્વામીજીના કાવ
 લ્યમાન વળુ વળુ કુદર ૭, અજ્ઞાન વળુ કારણી કરવા કવ
 તથા ૪ અજ્ઞાન વળુ કોવ દેતો. આને લીધેનહીના અવધમાં
 ૧૦ વિવરણ પૂતરે તેમન. સમેતી અવધમાં કોવી કો ૭,
 અવધમા વળવત્ર લીધે: વળુ ૪૦ ગિતે મરિજ કરી અજ્ઞા
 નને મળી વળુ વળવત્ર અવધમાં ને તેમની અવધિમાં આપા
 નવે ૬.

વરુમા અવધમાં પૂતરેનિમ, કો પૂતરેનિમ, વેદાની વળે
 ૫૬ વળેનિમ અને ૫૬ વળેનિમ, મેકો અવધમાં અવધમાં
 ૬૫ ૩ ૫૬, કોવળ અને વરુમાનું અવધમાં વિવરણ વળે કો
 ૫૬ ૫૬ અવધમાં ૫૬, અવધ ૫૬ વળે ૬૬ વેદાન

